

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010410
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6715010410.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.02.2018 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaných 1/ W. Y., I.. XX.XX.XXXX a spol., pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, takto

rozhodol:

obžalovaný 1) W. Y., nar. X.X.XXXX v Prešove, trvale bytom I. L. XXX/XX, B., konateľa U. M..L..T.. B.

obžalovaný 2) J. Y., nar. X.X.XXXX v Prešove, trvale bytom NoO. L. XXX/XX, B., prechodne bytom Č. XX, Z. Z., konateľa Y. M. M..L..T.. Z. Z.,

uznávajú sa za vinných,

že

ako zodpovedné osoby spoločnosti Z. - W., spol. s r.o., so sídlom Y. H. XXXX/XX, Zvolen, IČO: XXXXXXXX po vzájomnej dohode

- dňa 27.10.2003 podali na DÚ Zvolen daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2003, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti vo výške 240.957,- Sk (7.9998,31 €), pričom vybrali za zdaňovacie obdobie september 2003 daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 289/1998 Zbierky zákonov o dani z pridanej hodnoty vo výške 179.386,80 Sk (5.954,55 €) a to od obchodných partnerov Z. X. spol. s r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, N. spol. s r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, G. G. s.r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX,

- dňa 23.12.2003 podali na DÚ Zvolen daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2003, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti vo výške 264.580,- Sk (8.782,48 €), pričom vybrali za zdaňovacie obdobie november 2003 daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 289/1995 Zbierky zákonov o dani z pridanej hodnoty vo výške 127.441,- Sk (4.230,27 €) a to od obchodných partnerov Z. X. spol. s r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, X. M..L..T.. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, N. M.pol. s r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX,

- dňa 26.1.2004 podali na DÚ Zvolen daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2003, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti vo výške 169.147,- Sk (5.614,65 €), pričom vybrali za zdaňovacie obdobie december 2003 daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 289/1995 Zbierky zákonov o dani z pridanej hodnoty vo výške 205.519,- Sk (6.821,98 €) a to od obchodných partnerov Z. X. spol. s r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, Z. D. spol. s r.o. Priedivza, IČO: XXXXXXXX, X. s.r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, X. a.s. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, N. spol. s r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX,

- dňa 25.5.2004 podali na DÚ Zvolen daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2004, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti vo výške 181.530,- Sk (6.025,69 €),

pričom vybrali za zdaňovacie obdobie apríl 2004 daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 289/1995 Zbierky zákonov o dani z pridanej hodnoty vo výške 128.086,70 Sk (4.251,69 €) a to od obchodných partnerov Z. X. spol. s r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, X. s.r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, N. spol. s r.o. Zvolen, IČO: XXXXXXXX, W. M..r.o. Detva, IČO: XXXXXXXX, D. F.M.. Zvolen, IČO: XXXXXXXX,

teda celkovo vybrali DPH vo výške 20.051,17 € (604.061,50 Sk), ktorú následne zadržali a neodviedli prostredníctvom DÚ Zvolen do Štátneho rozpočtu SR.

teda celkovo vybrali DPH vo výške 20.051,17 € (604.061,50 Sk), ktorú následne zadržali a neodviedli prostredníctvom DÚ Zvolen do Štátneho rozpočtu SR,

t e d a

obžalovaní 1/ W. Y. a 2/ J. Y.

spoločným konaním vo väčšom rozsahu zadržali a neodviedli určenému príjemcovi splatnú daň, ktorú vybrali podľa zákona v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní 1/ W. Y. a 2/ J. Y.

trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný 1/ W. Y.

Podľa § 148a ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005, súd výkon trestu podmiennečne o d k l a d á .

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Obžalovaný 2/ J. Y.

Podľa § 148a ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005, súd výkon trestu podmiennečne o d k l a d á .

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

V danej trestnej veci I. stupňový súd rozhodol rozsudkom zo dňa 10. 08. 2016, keď ním oboch obžalovaných uznal za vinných zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku právne kvalifikovaného ako trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005. Obom obžalovaným uložil podmienené tresty odňatia slobody s určením skúšobnej doby.

Z dôvodu podaných odvolaní oboch obžalovaných, Krajský súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 4To/15/2017 dňa 31.05.2017, zrušil rozsudok okresného súdu a vec Okresnému súdu Zvolen vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vytkol I. stupňovému súdu predčasnosť rozhodnutia vo veci s tým, že pokiaľ sa jednalo o odvolacie námietky oboch obžalovaných týkajúce sa právnej kvalifikácie, odvolací súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, t.j. že v danom prípade sa jedná o trestný čin neodvedenia dane a poistného v zmysle § 148a Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a nie o trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 148b ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Súčasne krajský súd aj sám konštatoval (strana 6 jeho rozsudku), že v prípade nesplnenia si priznanej daňovej povinnosti DPH, je nevyhnutné v trestnom konaní rozlišovať medzi tým, či platiteľ dane daň vybral od daňovníka a následne ju mal povinnosť odviesť správcovi dane, alebo mu síce daňová povinnosť vznikla, ale daň nevybral a preto ju mal povinnosť zaplatiť, resp. či mu vznikli povinnosti obe, pričom potom je potrebné zisťovať ich rozsah. Ďalej z rozsudku odvolacieho súdu vyplýva aj to, že z pôvodného rozsudku okresného súdu je zrejmé, že obžalovaným bolo kladené za vinu, že vybratú DPH zadržali a neodviedli ju do štátneho rozpočtu SR a že správne okresný súd poukázal na to, že obžaloba dávala za vinu obžalovaným neodvedenie DPH len v rozsahu, v akom odberatelia spoločnosti Z. - W., s.r.o. v rozhodnom období zaplatili, t.j. pri stanovení správnej trestnoprávnej kvalifikácie skutku je dôležité posúdiť predbežnú otázku, či mal platiteľ dane DPH v príslušnom zdaňovacom období odviesť alebo platiť daň a v akom rozsahu.

Krajský súd však poukázal na námietku obžalovaného 2/ J. Y., že nemohol zadržať a neodviesť splatnú daň, keďže na účtoch spoločnosti neboli zaplatené faktúry odberateľom vystavené v relevantnom období. Krajský súd okresnému súdu vytkol, že i napriek tomu, že v odôvodnení pôvodného rozsudku na str. 16 posledný odsek síce konštatoval, že „....napriek tomu, že mali dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie dane, finančné prostriedky vybraté, prijaté titulom DPH u seba zadržali a tieto ďalej neodviedli ...“, avšak v odôvodnení tohto pôvodného rozsudku nebola žiadna zmienka o ekonomickej situácii v spoločnosti Z. - W., s.r.o. v čase splatnosti DPH v jednotlivých zdaňovacích obdobiach. Krajský súd podotkol, že v tomto smere zadávateľ znaleckého posudku č. 3/2014 (čl. 297-604) nepožiadal súdnu znalkyňu, aby sa k finančnej situácii tejto spoločnosti za zdaňovacie obdobia aj vyjadrila. S takýmto zadaním súdna znalkyňa nepracovala ani pri vypracovaní dodatku k znaleckému posudku č. 3/2014.

V nadväznosti na uvedené odvolací súd okresnému súdu uložil povinnosť tieto skutočnosti zistiť z hľadiska preverenia obhajoby obžalovaného 2/. Uložil I. stupňovému súdu opätovne vypočítať znalkyňu k finančnej situácii spoločnosti v predmetných zdaňovacích obdobiach, tieto skutočnosti následne vyhodnotiť v kontexte už vykonaných dôkazov, že z takto doplneného dokazovania by mal vyplynúť záver o pravdivosti alebo účelovosti obhajoby obžalovaného 2/ J. Y..

Vo vzťahu ku výrokom o treste nariadil okresnému súdu dôkladnejšie preskúmať osoby obžalovaných, ich konanie vo vzťahu k prípadným prietahom v trestnom konaní, pri prípadnom ukladaní trestu zohľadniť aj celkovú dĺžku konania.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku výsluchom obžalovaných, svedka-poškodeného, svedkov, znaleckými posudkami a čítaním ďalších listinných dôkazov, pričom po zrušení rozsudku I. stupňového súdu a vrátení danej veci Okresnému súdu Zvolen na opätovné prejednanie a rozhodnutie, doplnil dokazovanie v zmysle pokynov odvolacieho súdu tým, že dopyčul znalkyňu R.. S. W. a zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný 1/ W. Y. na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o svojej nevine. Vo svojej výpovedi dokazoval, že v minulosti bol konateľom spoločnosti Z.U. - W., spol. s r.o., kedy presne, si nespomenul. Poukázal na to, že jeho brat - obžalovaný 2/ disponoval generálnou plnou mocou na zastupovanie predmetnej spoločnosti. Takto obžalovaný 2/ spoločnosť riadil, komunikoval s daňovými úradmi, sociálnou poisťovňou, bankami a podobne. Nevedel uviesť, kto podával daňové priznania, on ich nepodpisoval, všetko mal na starosti obžalovaný 2/. Nevedel sa vyjadriť, či a v akej výške spoločnosť vybrala DPH.

Ďalej na hlavnom pojednávaní doplnil, že spoločnosť kupovali z jeho iniciatívy. Priebežne sa obžalovaného 2/ pýtal, či je všetko so spoločnosťou v poriadku, čo aj podľa jeho odpovede bolo. Poukázal na to, že v minulosti nebol trestne stíhaný, resp. si na to nepamätá. Pokiaľ aj z jeho odpisu z registra trestov vyplýva záznam, že bol súdom odsúdený pre trestný čin nezaplatenia mzdy a odstúpného, na hlavnom pojednávaní si obžalovaný 1/ nespomenul v akej veci to bolo, v rámci ktorej firmy bol takto súdom odsúdený. Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bol súdom oboznámený s rozsudkom, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste (čl. 68 a 74 , pre trestný čin nezaplatenia mzdy) a to vo vzťahu ku spoločnosti Z. - W., spol. s r.o., ktorej bol konateľom a pokiaľ v tomto konaní sp. zn. 1T 91/2015 sa obhajuje tým, že za spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. žiadne kroky nerobil, pričom v konaní pre trestný čin nezaplatenia mzdy došlo k ukončeniu trestného stíhania schválením dohody o vine a treste, t.j. aj k jeho vyhláseniu o vine, obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že uvedené vysvetliť nevie, nepamätá si na to. Nespomenul si ani na zmluvu o prevode obchodného podielu v predmetnej spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. na neho a z jeho osoby na inú osobu. Opäť sa obhajoval tým, že všetky úkony robil obžalovaný 2/.

Ku generálnej plnej moci udelenej obžalovanému 2/ vypovedal, že sa jednalo o písomnú listinu, nevedel však uviesť, komu bola táto zaslaná na vedomie. Poukázal na to, že v rámci prípravného konania sa oboznámil aj s daňovými priznaniami a uviedol, že síce sa na nich nachádza jeho meno, podpisy však nie sú jeho. Nevedel sa vyjadriť k dôvodu predaja spoločnosti inej osobe, či spoločnosť prinášala zisk, nevedel ani uviesť, kde sa nachádza účtovníctvo predmetnej spoločnosti z predmetného obdobia. V rokoch 2003-2004 obžalovaný 1/ nebol konateľom v inej spoločnosti. V tejto dobe sa však venoval medzinárodnej preprave, bol zamestnancom viacerých firiem. Zo spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. nedostával žiadnu odmenu. Za túto spoločnosť ani nevystavoval žiadne účtovné doklady, nerobil finančné bankové prevody z účtu spoločnosti.

Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu sa ďalej na hlavné pojednávanie nedostavil, požiadal, aby toto bolo konané v jeho neprítomnosti s tým, že ďalej k veci odoprel vypovedať v zmysle § 121 ods. 2 Tr. poriadku a súhlasil i s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti (čl. 950).

Obžalovaný 2/ J. Y. rovnako urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej nevine. V prípravnom konaní nevypovedal (čl. 258-259). Na hlavnom pojednávaní sa obhajoval tým, že jeho brat - obžalovaný 1/ figuroval v predmetnej spoločnosti len papierovo. Všetko mal na starosti on. Bolo to z dôvodu, že práve on mal skúsenosti s podnikaním. Takto na základe generálnej plnej moci robil všetky úkony za spoločnosť, t.j. zamestnanci, financie, obchodný partneri, nákup, predaj, úhrada dane daňovému úradu, všetko. Plná moc mala písomnú formu, ktorú už v súčasnej dobe k dispozícii nemá. Vyslovil domnienku, že táto bola predložená aj daňovým orgánom, lebo s daňovým úradom jednal on ohľadom povolenia splátok. V spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. zastával pozíciu riaditeľa. Nespomenul si, či ohľadom tejto pozície uzatvoril s niekým nejakú zmluvu a kto ju s ním uzatváral. Vo všeobecnosti sa k daňovým priznaniam vyjadril tak, že tieto pripravovala účtovníčka, on ich podpísal a občas niektoré z nich aj na daňovom úrade podal. Potvrdil, že podpisy na daňových priznaniach obsiahnutých v predmetnom spise, sú jeho. V jeho pôsobnosti ako riaditeľa spoločnosti bolo nájsť nového odberateľa, dodávateľa, nákup materiálu, riadiť a usmerňovať zamestnancov, zvýšiť produktivitu podniku. Nevedel sa vyjadriť k tomu, prečo spoločnosť nenadobudol on, keď mal na to potrebné odborné i iné znalosti a skúsenosti. Potvrdil, že obžalovaný 1/ sa informoval na chod spoločnosti, i keď len sporadicky. Ohľadom úhrad daní sa obžalovaný 1/ nezaujímal. Firma bola po roku predaná z dôvodu, že „to nešlo“, nepodarilo sa zrealizovať jeho cieľ. Nepodarilo sa im dorovnávať už existujúce záväzky firmy. Práve obžalovaný 2/ inicioval prevod obchodného podielu, tiež predaj spoločnosti. S tým súvisiace právne úkony na jeho podnet zabezpečovala tretia osoba. Na hlavnom pojednávaní si nespomenul, kto prevod obchodného podielu uzatváral, či on alebo obžalovaný 1/. Vyjadril sa v zmysle, že sa mu zdá, že zo spoločnosti dostával mzdu. Vedel však, že obžalovanému 1/ nebola spoločnosťou vyplácaná žiadna odmena.

Na záver uviedol, že pokiaľ nezaplatil dane, bolo to z dôvodu, že v čase, keď do predmetnej spoločnosti vstúpili, táto už mala určité záväzky, ktoré prevzali, preto potrebovali rozšíriť výrobu, v spoločnosti bola prezamestnanosť a nezaplatení dodávateľa. Pokiaľ chcel naplniť svoj cieľ, potreboval časť finančných prostriedkov presmerovať na dodávateľov, vyplatiť mzdy, vyplatiť energie, nájomné, pričom prostriedky na to chýbali. Myslel si, že po tom, čo by sa bol s príslušnými inštitúciami dohodol, dane by následne tiež dal do poriadku. Poukázal na to, že len niekoľko odberateľov im platilo načas, väčšinou hradili faktúry po lehote splatnosti. K účtovnej evidencii a dokladov uviedol, že firma sprostredkujúca predaj predmetnej spoločnosti prevzala aj celú účtovnú agendu.

V priebehu hlavného pojednávania ešte dodal, že mal vedomosť o biednom stave spoločnosti v čase jej prevodu na obžalovaného 1/, i napriek tomu brat odkúpil obchodný podiel spoločnosti a to z dôvodu, že mali určitý výrobný program, ktorý keby sa bol naplnil, bolo by to prosperujúce.

Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemal, nemal ani otázky na znalkyňu R.. S. W..

Splnomocnenec poškodeného M. N. a.s., V.. M. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na základe zmluvy o postúpení daňových nedoplatkov č. 1/2013 zo dňa 06.12.2013 bola z Finančného riaditeľstva SR (Daňový úrad Nitra) postúpená na Slovenskú konsolidačnú a.s. postúpená pôvodná pohľadávka spoločnosti Z. - W., spol. s r.o., toho času L. M..L..T.. a to vo výške 229.115,63 €. Na základe ďalšej zmluvy o postúpení daňových nedoplatkov č. 1/2014 zo dňa 13.03.2014 bola tiež Daňovým riaditeľstvom SR postúpená na M. N. a.s. pohľadávka spoločnosti Z. - W., spol. s r.o., toho času L. M..L..T.. a to vo výške 85.872,78 €. Pokiaľ sa jedná o postúpené pohľadávky, tieto sa týkajú aj iných vecí, než je predmet daného trestného konania. Celkovo bola postúpená pohľadávka v sume 314.988,41 €. Predmetom uvedených zmlúv o postúpení daňových nedoplatkov sú čiastky týkajúce sa DPH, penále, sankčný úrok a rozhodnutia o pokute.

Poškodený si v tomto trestnom konaní uplatnil škodu v sume 20.051,17 €.

Svedkyňa R.. X. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od roku 2007 je konateľkou spoločnosti Z. X. s.r.o.. Obžalovaných osobne nepozná. Dodala, že je zodpovedná za ekonomiku, financie. So spoločnosťou Z. - W., spol. s r.o. mali obchodnú spoluprácu. Vystavili objednávku, v ktorej bola špecifikácia prác, termíny atď. Spoločnosť Z. X. s.r.o. nemá žiadne podližnosti voči spoločnosti Z. - W., spol. s r.o., faktúry medzi týmito spoločnosťami boli uhrádzané buď to zápočtom alebo výplatou na ich účet. Vysvetlila, že ich spoločnosť mala oddelenie nákupu, ktoré realizovalo a dojednávalo objednávky, spracovávalo celú túto agendu, preto sa nevedela na hlavnom pojednávaní vyjadriť k tomu, kto z obžalovaných za ich spoločnosť s nimi jednal. Pokiaľ však bolo potrebné určité veci odkonzultovať, podľa svedkyne tak činili obaja obžalovaní. V prípade, že spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. v určitom období nevykonávala žiadnu prácu pre spoločnosť svedkyne, avšak im z nájomného vzťahu vyplývali určité záväzky voči spoločnosti svedkyne, t.j. záväzok bol len na strane spoločnosti Z. - W., spol. s r.o., tak spoločnosť svedkyne očakávala podľa dátumu splatnosti úhradu zo spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. (nájomné). Na záver svedkyňa dodala, že pokiaľ ich spoločnosť vykonávala určité služby alebo dodala tovar pre spoločnosť obžalovaných, za tieto im bolo riadne zaplatené vrátane DPH. Svedkyňa si na hlavnom pojednávaní nespomenula na prípad, kedy by z ich strany bola služba, či tovar uhradený bez DPH. Tiež uviedla, že úhrady faktúr sa vykonávali v lehotách splatnosti.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý ako svedok aj T. K., ktorý vypovedal, že obžalovaných nepozná. Od roku 2004 je konateľom spoločnosti L., M..L..T.. Nové Zámky, pričom v mene tejto spoločnosti žiadnu činnosť nevykonával, ani nepozná predmet jej činnosti. Vysvetlil, že s jeho súhlasom v tejto spoločnosti bol uvedený ako konateľ, pretože v roku 2004 bol bez zamestnania, oslovil ho kamarát W. T. s tým, že on konateľom byť nemôže, ale že by v nej figuroval ako tichý spoločník, iba potrebuje, aby firmu prevzal svedok len na tri mesiace, následne si ju pán T. prevezme a že za to každý mesiac svedok dostane určitú výplatu. Zároveň mu uviedol, že firma je prosperujúca, nemá žiadne dlžoby. Z uvedených dôvodov s takýmto návrhom svedok súhlasil. Následne zistil, že spoločnosť je zadĺžená, začali mu chodiť upomienky, exekútori a daňové kontroly. Nijaké peniaze na výplatu neobdržal. Svedok mal snahu skontaktovať sa s W. T. a opýtať sa ho, prečo ho oklamal, kontakt s ním sa mu však nepodaril, tento sa mu vyhýbal. Podotkol, že nikdy v rámci prepisu firmy žiadne účtovné doklady neprevzal, rovnako ani on žiadne účtovníctvo nevedol, nevedel uviesť, či nejaké účtovné doklady existujú a ak áno, kde. Spoločnosť prevzal od predošlého konateľa menom pán Y. z B.. Nič za prepis firmy nedostal, rovnako ani on nič nezaplatil. Prevod obchodného podielu prebehol tak, že sa svedok dostavil ku notárovi, kde všetko už bolo prichystané, listiny podpísal, tieto prevzal pán T..

Svedkyňa R.. W. V. na hlavnom pojednávaní dokazovala, že bola v rámci prípravného konania poverená Daňovým úradom Nitra v danej trestnej veci vypovedať. Uviedla, že daňový subjekt Z. - W., spol. s r.o., so sídlom Y. H. XXXX/XX, Zvolen, IČO: XX XXX XXX bola dňom 17. 06. 2004 premenovaná na spoločnosť L., s.r.o. so sídlom Nám. Z.. M. XXXX/X, I. E., k 31. 05. 2014 vymazanej z obchodného registra. Bola správkyňou daňového subjektu a nedoplatok na DPH v sume 20.051,17 € (604.061,50 Sk) za zdaňovacie obdobie september, november, december 2003 a apríl 2004 uvedeným daňovým subjektom nebol v prospech štátneho rozpočtu uhradený. V decembri 2013 bol uvedený dlh postúpený

správcom dane Daňovým úradom Nitra pobočka Nové Zámky Slovenskej konsolidačnej a.s., ktorá má uvedený dlh vymáhať.

Na hlavnom pojednávaní ďalej vypovedala, že nevie uviesť, ako daňový úrad kvalifikoval skutok, ktorý je predmetom daného trestného konania. Svedkyňa sa nevyjadrila k otázke, či platiteľ DPH, ktorý podal daňové priznanie, či na základe neho je povinný zaplatiť vlastnú daňovú povinnosť alebo len daň odvádza za niekoho iného (odberateľa), pretože podľa svedkyne sa jedná o pojmy, ktoré u nich vykladá odbor metodiky a pokiaľ na takúto otázku odpovedala v rámci jej výsluchu v prípravnom konaní, urobila tak s pocitom, že na ňu odpovedať musí (v prípravnom konaní vypovedala, že platiteľ DPH je povinný zaplatiť vlastnú daňovú povinnosť). Totožne sa vyjadrila aj na otázku, či daňový subjekt je povinný vlastnú daňovú povinnosť zaplatiť aj v prípade, že mu odberateľ za tovar nezaplatí (v prípravnom konaní uviedla, že je povinný vlastnú daňovú povinnosť zaplatiť aj v prípade, ak mu odberateľ za tovar nezaplatí a táto je splatná do 25 dní po skončení zdaňovacieho obdobia).

Svedkyňa Ing. W. V. vypovedala na hlavnom pojednávaní a uviedla, že už tri roky je na dôchodku. Na Daňovom úrade v Nových Zámkoch v minulosti pracovala po dobu jedného roka a aj napriek oboznámeniu s predmetom trestného konania, si na žiadne okolnosti týkajúce sa spoločnosti či už Z. - W., spol. s r.o. alebo L., M..L..T., nespomenula. Zároveň uviedla, že v prípravnom konaní vypovedala pravdu.

Svedok Š. K. vypovedal na hlavnom pojednávaní a uviedol, že spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. pozná, pôsobila v areáli spoločnosti Z. E. a.s.. V predmetnej spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. do konca roku 2003 bol konateľom spolu s pánom Z. a pánom B.. V súčasnej dobe je svedok zamestnancom spoločnosti Z. E. F..M... Vypovedal, že pokiaľ bol konateľom uvedenej spoločnosti, do jej riadenia nezasahoval, toto mal na starosti riaditeľ pán Z.. Konateľom tejto spoločnosti bol len pre prípad potreby a na požiadanie Ing. B. Y. a jeho spoločníkov, ktorí boli v tom čase majiteľmi danej spoločnosti. Svedok nevedel uviesť, či spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. v tom období platila dane, aj toto mal na starosti pán Z., nevedel sa vyjadriť ani k tomu, či v čase prevodu spoločnosti na obžalovaného 1/ mu bolo súčasne odovzdané aj účtovníctvo danej spoločnosti. Uviedol, že vedel o prevode tejto spoločnosti na obžalovaného 1/ W. Y., tiež vedel o tom, že jej konateľom bol obžalovaný 2/ J. Y., ktorý súčasne bol aj jej výkonným riaditeľom. Uvedené vydedukoval z toho, že s obžalovaným 2/ J.N. Y. rokoval napr. ohľadom vykonávania opráv, investičných akcií. V rámci nejakých obchodných rokovaní sa nestretol s obžalovaným 1/ W. Y..

Svedok Ing. T. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. pozná od jej vzniku, t.j. od roku 1997, v ktorej pôsobil ako výkonný riaditeľ a do roku 2003 bol aj jej konateľom. Jednalo sa o dcérsku spoločnosť Z. E., a.s., ktorá v nej mala majoritu, pričom predmetná spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. prosperovala. Vykonávala najmä opravy, údržbu a svedok uviedol, že ani nevie o mesiaci, kedy by nebola dosiahla zisk. Až 90 % výkonov prác táto spoločnosť vykonávala pre Z. E., a.s. Uviedol, že za jeho pôsobenia v tejto spoločnosti sa stávalo, že im riadne odberatelia neplatili, preto sa spoločnosť dostala do druhotnej platobnej neschopnosti avšak v závere jeho pôsobenia v spoločnosti sa niektoré dlhy vyrovnali, uzatvorili sa splátkové kalendáre a tieto boli riadne hradené, pretože v tej dobe sa na spoločnosť nevedli žiadne exekúcie, či iné spory. Za pôsobenia svedka vždy boli mzdy zamestnancom vyplatené. Jej predaj bolo rozhodnutie majoritného vlastníka spoločnosti Z. E., a.s. Svedok ďalej vypovedal, že aj on sám mal o túto spoločnosť záujem, aj v tejto súvislosti vykonával určité kroky, napokon však spoločnosť bola predaná práve obžalovanému 1/ W. Y.. Účtovníctvo spoločnosti viedli ekonómovia pani W. F. R.. Y.. Podotkol, že na valnom zhromaždení spoločnosti Z. - W., spol. s r.o., na ktorom došlo k prevodu obchodného podielu, k podpisu zmlúv, bol prítomný notár a za jeho prítomnosti a po spísaní zápisnice aj účtovníctvo spoločnosti bolo odovzdané obžalovanému 1/. Všetko prebehlo v poriadku. Vie to preto, lebo aj on bol prítomný na tomto valnom zhromaždení, pretože aj on mal určitý obchodný podiel v danej spoločnosti a rovnako na základe zmluvy o prevode obchodného podielu ho odpredal obžalovanému 1/, ktorý bol na zhromaždení prítomný, pričom všetko vybavovala spoločnosť Z. E., a.s. Súčasťou tohto valného zhromaždenia bolo aj ukončenie jeho pôsobenia v spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. Svedok potvrdil, že v októbri 2003 bola predmetná spoločnosť prevádzaná tak s pohľadávkami, ako aj so záväzkami. Nevedel uviesť, akú pozíciu v danej spoločnosti zastával obžalovaný 2/ J. Y., uviedol však, že keď bol v jej priestoroch, tak v kancelárii na stoličke, na ktorej sedával ako konateľ a výkonný riaditeľ on, sedel práve obžalovaný 2/. Preto svedok predpokladal, že obžalovaný 2/ J. Y. bol riaditeľom spoločnosti. Vypovedal, že sa nejednalo o malú spoločnosť, táto v začiatku mala 220 zamestnancov.

Svedok Ing. B. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nikoho z obžalovaných nepozná. V spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. pôsobil ako štatutár, nevedel uviesť kedy, nebol však zapojený do žiadneho výkonu tejto spoločnosti a v roku 2003 sa vzdal pozície konateľa spoločnosti. Na nejaké fakty ohľadom tejto spoločnosti si na hlavom pojednávaní nespomenul.

Ďalší svedok R. V. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného 1/ nepozná a s obžalovaným 2/ sa obchodne stretával. Vysvetlil, že od 01. 06. 2003 pracuje v Z. X. s.r.o. ako vedúci nákupu a jeho oddelenie sa zaoberá technicko-materiálnym zabezpečením firmy a to od nákupu malého tovaru až po nákup investičných služieb a tovarov. Spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. im dodávala nielen tovar ale aj služby. V rámci uvedených obchodných aktivít komunikoval za spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. s pánom R. (vedúcim výroby) a tiež s obžalovaným 2/ J. Y.. S obžalovaným 1/ W. Y. nikdy nekomunikoval.

Aj G. W. bola na hlavnom pojednávaní vypočutá a to v postavení svedkyne a dokazovala, že obžalovaného 1/ nepozná, obžalovaný 2/ jej bol riaditeľom v zamestnaní. V čase skutku odchádzala na dôchodok a keď došlo ku zmene majiteľa predmetnej spoločnosti, tak zo spoločnosti odišiel aj ekonóm. Obžalovaný 2/ ju preto oslovil, či by pre spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. ďalej spracovávala účtovníctvo, ktorú ponuku prijala. Takto spracovávala celú účtovnú agendu tejto spoločnosti, avšak daňové veci, vrátane podávania daňového priznania robila materská spoločnosť Z. F.M... Bolo to z dôvodu, že v tom čase disponovali ešte účtovným programom Z. F..M.. a mali ho asi celý rok. Po čase bol zakúpený vlastný účtovný program a následne už aj finálne daňové veci robili na svojom programe. V tých začiatkoch preto daňové priznania vypisovala Z. F..M.. a až keď zakúpili svoj program, potom tieto priznania vypisovala svedkyňa alebo jej kolegyňa. V spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. pracovala 2-3 roky. Potvrdila, že daňové priznania na čl. 20, 23 a 29 vypisovala ona a na čl. 26 kolegyňa. Ďalej potvrdila, že podpis na čl. 23 je obžalovaného 2/, pretože jeho podpis pozná, i keď je tam uvedené meno obžalovaného 1/. Svedkyňa sa zmienila aj o vedomosti, že na daňovom úrade bola nejaká dohoda o tom, že určité daňové doklady bude podpisovať práve obžalovaný 2/. Podotkla, že všetky ekonomické i daňové veci riešila len s obžalovaným 2/. Faktúry vypisovala ona, tiež príkazy na ich úhradu, pričom obžalovaný 2/ tieto odsúhlasoval, t.j. čo konkrétne a ktoré z nich sa hradili. Len obžalovaný 2/ mal oprávnenie tieto podpisovať. Príkazy na úhradu faktúr dával obžalovaný 1/. Podľa svedkyne obžalovaný 2/ v spoločnosti bol riaditeľom, rozhodoval o všetkom. Vypovedala, že mala vedomosť, že do spoločnosti vstupovali obaja obžalovaní, avšak s obžalovaným 1/ sa stretla asi len 2 krát, so všetkým, čo potrebovala, jednala s obžalovaným 2/. Podľa jej vedomostí daňové priznania podpisoval obžalovaný 2/ J. Y., vrátane tých, ktoré sú predmetom tohto trestného konania.

Na hlavnom pojednávaní ďalej sa svedkyňa vyjadrila k stavu spoločnosti za čias štatutára pána Z. a uviedla, že rovnako spoločnosť vykazovala dlh voči daňovému úradu, zdravotnej poisťovni, sociálnej poisťovni. Uviedla, že už v prvých dňoch po vstupe obžalovaného 2/ do spoločnosti, boli na daňovom úrade ohľadom dohody o splátkovom kalendári. V podstate uviedla, že predchádzajúci dlh spoločnosť tlačila pred sebou a to aj za pôsobenia obžalovaných v tejto spoločnosti. Pokiaľ sa jednalo o platobnú disciplínu ich odberateľov, načas podľa svedkyne platila len spoločnosť Z. X., ostatní odberatelia hradili platby diétne. Svedkyňa je známy aj prevod obchodného podielu v spoločnosti, prišiel nový riaditeľ pán V., vtedy ešte krátku dobu pre spoločnosť pracovala. Osobu menom T. K. nepozná. Ešte dodala, že následne im povedali, aby všetky účtovné listiny zbalili, avšak čo sa s nimi udialo, k tomu sa už vyjadriť nevedela, nevedela presne ani uviesť, kedy takýto pokyn im bol daný.

Svedkyňa Ing. E. W. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pozná oboch obžalovaných, pričom s prvou manželkou obžalovaného 2/ aj v súčasnej dobe je kolegyňa. Uviedla, že si na spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. nepamätá, pamätá si len spoločnosť L. M..L..T., potom, čo Z. - W., spol. s r.o. bola delimitovaná na Daňový úrad Nové Zámky už pod obchodným menom L. M..L..T.. a s novým sídlom. Svedkyňa v danej veci podávala trestné oznámenie a pri jeho podaní vychádzala z platnej legislatívy a usmernení zamestnávateľa. Nevedela na hlavnom pojednávaní uviesť, ako kvalifikovala konanie daňového subjektu. Zotrvála na obsahu podaných trestných oznámení. Pokiaľ v nich uviedla, že daňové priznania podpísal obžalovaný 1/, vychádzala pri tom z toho, že tieto môže podpísať len oprávnená osoba konajúca za daňový subjekt. Vysvetlila, že je možné, aby tieto podpísala aj iná osoba, avšak len na základe platného splnomocnenia. Daňový úrad takýto postup akceptuje. K danému prípadu sa však vyjadriť nevedela, t.j., či za obžalovaného 1/ mohla daňové priznanie podpísať i iná osoba. Pokiaľ v trestnom oznámení čl. 21 spisu uvádza, že „ k dnešnému dňu nemá daňový subjekt splnomocnenú osobu určenú na zastupovanie v daňovom konaní“, tak k tomuto dňu to tak aj platilo.

W. T. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý ako svedok a vypovedal, že obžalovaných nepozná. Rovnako nepozná ani spoločnosť L. M..L..T.. Nové Zámky, tiež spoločnosť Z. - W., spol. s r.o.. Osobu menom T. K. pozná, sú z jedného mesta, nikdy však spoločne nepodnikali, nie sú v nepriateľskom vzťahu. V súčasnej dobe sa svedok zaoberá montovaním platových okien a to po dobu už 8 rokov. V roku 2003-2004 bol zamestnancom, ale na hlavnom pojednávaní si už nespomenul v akej spoločnosti. Poprel, že by s T. K. bol niekedy v minulosti prevádzkal nejakú spoločnosť na niekoho iného. Len občas mu poskytol 100-200,- Sk na rôzne účely. Nikdy nebol prítomný pri prepise nejakej spoločnosti u notára. U notára bol prítomný len v súvislosti s jeho spoločnosťou.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj so zápisnicami o výpovediach svedkov a to Q. B. (čl. 641 - 642), R.. N. Y. (čl. 643 - 644), JUDr. V. Z. (čl. 645 - 647), R.. Š. W. (čl. 648 - 651), R.. L.U. W. (čl. 652 - 655), R.. V. W. (čl. 656 - 657) F. R.. O. Z. (čl. 658 - 661). Uvedení svedkovia sa vyjadrovali k obchodným aktivitám ich spoločností so spoločnosťou Z. - W., spol. s r.o..

Takto Q. B. vypovedala, že je konateľkou G. G. M..L..T.. a z ich strany všetky záväzky spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. boli riadne uhradené, neevidujú žiadne záväzky a uvedené vedia preukázať účtovnými dokladmi - faktúrami a výpismi z účtov.

Svedok R.. N. Y. vypovedal, že je konateľom spoločnosti X. s.r.o., pričom spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. bola pre nich štandardným partnerom v pozícii dodávateľa. Ich vzájomné obchody riadne prebehli a to podľa účtovných listín predložených v tomto trestnom konaní - faktúry, výpisy z účtov. Potvrdil, že všetky ich záväzky pre spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. boli uhradené a to v období okolo lehoty ich splatnosti, neevidujú žiadne neuhradené záväzky. Dokazoval, že je bežné, že im dodávateľia oznámia mailom, aby im bolo uhradené na iný účet ako je uvedený vo faktúre. Takto to bolo aj v prípade predmetnej spoločnosti obžalovaných a troch faktúr vystavených v apríli 2004. Dátum výpisu z účtu je súčasne dátumom príkazu, t.j. kedy odišli finančné prostriedky zo spoločnosti svedka.

Svedok V.. V. Z. vypovedal, že je právnym zástupcom spoločnosti Z. D., M..r.o. a táto spoločnosť neeviduje voči spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. žiadne záväzky.

R.. Š. W. ako svedok vypovedal, že je konateľom spoločnosti W. s.r.o. od roku 1996 a so spoločnosťou obžalovaných mali obchodné aktivity, táto pre nich zabezpečovala zámočnícke práce. Takto vystavili objednávku, zabezpečili materiál, Z. - W., spol. s r.o., zabezpečila výroku, ďalej vystavili faktúru so splatnosťou, ktoré boli hradené prostredníctvom bankových účtov, nič nebolo hradené v hotovosti. Voči spoločnosti obžalovaných neevidujú žiadne záväzky. Svedok za spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. najmä komunikoval s vedúcim výroby pánom R.. S obžalovanými sa nestretol.

Svedkyňa R.. L. W. uviedla, že pracuje v pozícii ekonomickej riaditeľky spoločnosti X. F..M... Potvrdila, že spoločnosť Z. - W., spol. s r.o. zabezpečovala pre nich údržbárske práce k ich strojom a to od roku 2002 - 2004. Účtovné doklady z týchto obchodov majú riadne zaúčtované, neevidujú žiadne záväzky voči predmetnej spoločnosti (do spisu v prípravnom konaní doložila prehľad faktúr, dátumy úhrad prevodným príkazom resp. v hotovosti).

Svedok R.. V. W. vypovedal, že je konateľom spoločnosti D. F..M.. od roku 2003 a s predmetnou spoločnosťou obchodovali v období roku 2004. Voči spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. im nezostal žiadny záväzok. Raz faktúru uhradili v hotovosti cez pokladňu a druhý krát prevodom z účtu. S obžalovanými do kontaktu neprišiel.

Napokon z výpovedi svedka Ing. O. Z. vyplýva, že bol konateľom spoločnosti N. M..L..T... Ku konkrétnym obchodným aktivitám so spoločnosťou Z. - W., spol. s r.o. sa už pri výsluchu vyjadriť nevedel, avšak pamätal si, že všetky záväzky voči nej mali uhradené, doklady riadne zaúčtované, platili bezhotovostne. S pánom Y. sa stretol, nevedel uviesť s ktorým, nemal vedomosť o tom, že sú dvaja.

V rámci vykonaného dokazovania sa na hlavnom pojednávaní súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi a to znaleckým posudkom č. 03/2014 (čl. 297-604) Ing. S. W., znalkyne z odboru ekonómia a manažment, odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo a s doplnkom k nemu č. 03/2014 (664-696).

Zo záverov posudku a jeho doplnku vyplýva, že znalkyňa zisťovala zo zabezpečených účtovných dokladov daňového subjektu L., M..r.o. so sídlom Nám. Q.. M. XXXX/X, Nové Zámky, IČO: XX XXX XXX (do 16. 06. 2004 Z. - W., spol. s r.o., so sídlom Y. H. XXXX/XX, Zvolen), výšku skutočne vybranej DPH od obchodných partnerov za zdaňovacie obdobia október 2002 a november 2002, jún 2003, júl 2003, august 2003, september 2003, november 2003, december 2003 a apríl 2004, za ktoré neodviedol daňový subjekt daň z pridanej hodnoty podľa jednotlivých zdaňovacích období s uvedením jednotlivých obchodných partnerov, od ktorých daňový subjekt L., M..L..T.. (do 16. 06. 2004 Z. - W., spol. s r.o., so sídlom Y. H. XXXX/XX, E.), IČO: XX XXX XXX vybral DPH a zistené skutočnosti znalkyňa zosumarizovala do tabuľky č. 19: prehľad vystavených faktúr, ich úhrad za jednotlivé zdaňovacie obdobia,

prehľad výšky vybranej DPH (čl. 358-364). Takto znalkyňa (čl. 360) za zdaňovacie obdobie september 2003 uviedla obchodných partnerov spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. a to spoločnosti Z. X. s.r.o., N. M..r.o. a G. G. spol. s r.o., od ktorých bola vybratá DPH celkovo v sume 179.700,80 Sk. Za zdaňovacie obdobie november 2003 (čl. 361) uviedla obchodných partnerov a to Z. X. M..L..T., X. s.r.o., N. spol. s r.o. a sumu vybratej DPH vo výške 127.441,- Sk (4.230,27 €). Za zdaňovacie obdobie december 2003 (čl. 362) uviedla obchodných partnerov a to Z. X. spol. s r.o., Z. D. spol. s r.o., X. s.r.o., X. F..M., N. spol. s r.o. a sumu vybratej DPH vo výške 205.519,- Sk (6.821,98 €). Napokon za zdaňovacie obdobie apríl 2004 znalkyňa uviedla obchodných partnerov a to Z. X. M..L..T., N. M.. M. L..T., W. M..L..T., D. F..s. a sumu vybratej DPH vo výške 128.086,70 Sk (4.251,69 €).

V doplnku znaleckého posudku znalkyňa podrobne v tabuľke č. 1 (čl. 672) vyčíslila DPH vybratú od odberateľov ku dňu splatnosti vlastnej daňovej povinnosti a po splatnosti vlastnej daňovej povinnosti za zdaňovacie obdobie september 2003, pričom za toto zdaňovacie obdobie bola splatnosť vlastnej daňovej povinnosti do 27.10.2003. Z tejto tabuľky vyplýva, že za obdobie september 2003 činila DPH sumu 114.166,60 Sk, výška vybranej DPH do splatnosti DPH bola v sume 27.774,60 Sk (921,94 €) a po splatnosti DPH v sume 86.078,- Sk (2.857,26 €). V tabuľke č. 2 (čl. 673) znalkyňa vyčíslila DPH len z platieb, pri ktorých je preukázané faktúrami, že sa jedná o platby za zdaniteľné plnenia, ktoré podliehajú DPH za zdaňovacie obdobie september 2003 a to do splatnosti DPH v sume 20.633,- Sk (684,89 €) a po splatnosti DPH v sume 86.078,- Sk (2.857,26 €). V tabuľke č. 3 (čl. 674) znalkyňa vyčíslila DPH len z platieb, pri ktorých bol preukázateľne bankový účet, na ktorý boli platby poukázané a kedy, stotožnený ako účet Z. - W., spol. s r.o. za zdaňovacie obdobie september 2003 a to do splatnosti DPH v sume 20.633,- Sk (684,89 €) a po splatnosti DPH v sume 86.078,- Sk (2.857,26 €).

V tabuľke č. 4 (čl. 676) vyčíslila DPH vybratú od odberateľov ku dňu splatnosti vlastnej daňovej povinnosti a po splatnosti vlastnej daňovej povinnosti za zdaňovacie obdobie november 2003, pričom za toto zdaňovacie obdobie bola splatnosť vlastnej daňovej povinnosti do 29.12.2003. Z tejto tabuľky vyplýva, že za obdobie november 2003 činila DPH sumu 127.441,- Sk, výška vybranej DPH do splatnosti DPH bola v sume 119.678,- Sk

(3.972,58 €) a po splatnosti DPH v sume 7.763,- Sk (257,68 €). V tabuľke č. 5 (čl. 677) znalkyňa vyčíslila DPH len z platieb, pri ktorých je preukázané faktúrami, že sa jedná o platby za zdaniteľné plnenia, ktoré podliehajú DPH za zdaňovacie obdobie november 2003 a to do splatnosti DPH v sume 119.578,- Sk (3.969,26 €) a po splatnosti DPH v sume 0,- Sk (0,- €). V tabuľke č. 6 (čl. 678) znalkyňa vyčíslila DPH len z platieb, pri ktorých bol preukázateľne bankový účet, na ktorý boli platby poukázané a kedy, stotožnený ako účet Z. - W., spol. s r.o. za zdaňovacie obdobie november 2003 a to 119.578,- Sk (3.969,26 €) a po splatnosti DPH v sume 0,- Sk (0,- €).

V tabuľke č. 7 (čl. 680) vyčíslila DPH vybratú od odberateľov ku dňu splatnosti vlastnej daňovej povinnosti a po splatnosti vlastnej daňovej povinnosti za zdaňovacie obdobie december 2003, pričom za toto zdaňovacie obdobie bola splatnosť vlastnej daňovej povinnosti do 26.01.2004. Z tejto tabuľky vyplýva, že za obdobie december 2003 činila DPH sumu 205.519,- Sk, výška vybranej DPH do splatnosti DPH bola v sume 8.081,80 Sk (268,26 €) a po splatnosti DPH v sume 197.437,20 Sk (6.553,71 €). V tabuľke č. 8 (čl. 681) znalkyňa vyčíslila DPH len z platieb, pri ktorých je preukázané faktúrami, že sa jedná o platby za zdaniteľné plnenia, ktoré podliehajú DPH za zdaňovacie obdobie december 2003 a to do splatnosti DPH v sume 7.202,20 Sk (239,06 €) a po splatnosti DPH v sume 197.275,20 Sk (6.548,33 €). V tabuľke č. 9 (čl. 683) znalkyňa vyčíslila DPH len z platieb, pri ktorých bol preukázateľne bankový účet, na ktorý boli platby poukázané a kedy, stotožnený ako účet Z. - W., spol. s r.o. za zdaňovacie obdobie december 2003 a to 7.202,20 Sk (239,06 €) a po splatnosti DPH v sume 197.275,20 Sk (6.548,33 €).

A napokon v tabuľke č. 10 (čl. 686) vyčíslila DPH vybratú od odberateľov ku dňu splatnosti vlastnej daňovej povinnosti a po splatnosti vlastnej daňovej povinnosti za zdaňovacie obdobie apríl 2004, pričom za toto zdaňovacie obdobie bola splatnosť vlastnej daňovej povinnosti do 25.05.2004. Z tejto tabuľky vyplýva, že za obdobie apríl 2004 činila DPH sumu 128.086,70 Sk, výška vybranej DPH do splatnosti DPH bola v sume 96.745,80 Sk (3.211,37 €) a po splatnosti DPH v sume 31.340,90 Sk (1.040,32 €). V tabuľke č. 11 (čl. 687) znalkyňa vyčíslila DPH len z platieb, pri ktorých je preukázané faktúrami, že sa jedná o platby za zdaniteľné plnenia, ktoré podliehajú DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2004 a to do splatnosti DPH v sume 96.745,80 Sk (3.211,37 €) a po splatnosti DPH v sume 1.391,50 Sk (46,18 €). V tabuľke č. 12 (čl. 688) znalkyňa vyčíslila DPH len z platieb, pri ktorých bol preukázateľne bankový účet, na ktorý boli platby poukázané a kedy, stotožnený ako účet Z. - W., spol. s r.o. za zdaňovacie obdobie apríl 2004 a to 636,90 Sk (21,14 €) a po splatnosti DPH v sume 0,- Sk (0,- €).

Znalkyňa ďalej uviedla, že pri výške DPH z faktúr vystavených spoločnosťami N. M..L..T.. vychádzala v posudku z predloženého zoznamu prijatých faktúr (čl. 580-587 spisu) a W. M..L..T.. z účtovného denníka.

Spoločnosť Z. X. spol. s r.o. uhradila faktúry (tabuľka č. 11, str. 688) na účet 2611013870/1100, pričom výpisy z uvedeného účtu neboli k vypracovaniu znaleckého posudku znalkyni predložené a úhrady faktúr uvádzala na základe bankových výpisov spoločnosti Z. X. spol. s r.o. s popisom platby: Z. W. M..L..T.. (str. 545-547 spisu). Spoločnosť X. M..L..o. faktúry hradila na účet 1787081856/0200, pričom ani tieto výpisy z účtu neboli k vypracovaniu znaleckého posudku znalkyni predložené a úhrady faktúr uviedla znalkyňa na základe bankových výpisov spoločnosti X. M..L..T.. s popisom platby: Z. W. M..L..T.. (str. 562-564 spisu).

Znalkyňa ďalej uviedla, že platiteľ dodávajúci tovar alebo službu v tuzemsku, je povinný platiť daň. Táto je splatná do 25 dní po skončení zdaňovacieho obdobia. Pokiaľ platiteľ uplatňuje odpočítanie dane, od celkovej splatnej dane odpočíta odpočítateľnú daň a tento kladný rozdiel „vlastnú daňovú povinnosť“ uvedie do daňového priznania. Správnosť, úplnosť údajov v daňovom priznaní osvedčuje platiteľ alebo osoby, ktorá je oprávnená konať za platiteľa, svojim podpisom. Na základe uvedeného vyplynula výška daňovej povinnosti na základe uskutočnených zdaniteľných plnení z podaných priznaní k DPH platiteľom dane nasledovne:

- za zdaňovacie obdobie september 2003 vo výške 267.861,- Sk (8.891,35 €)
- za zdaňovacie obdobie november 2003 vo výške 353.898,- Sk (11.747,26 €)
- za zdaňovacie obdobie december 2003 vo výške 339.704,- Sk (11.276,10 €)
- za zdaňovacie obdobie apríl 2004 vo výške 285.654,- Sk (9.481,97 €).

K vypracovaniu znaleckého posudku znalkyni neboli predložené doklady na odpočítanie dane.

Za zdaňovacie obdobie september 2003 podľa znalkyne je výška DPH uplatnená na vstupe vo výške 26.904,- Sk (893,04 €), za november 2003 vo výške 89.318,- Sk (2.964,81 €), za december 2003 vo výške 170.530,- Sk (5.660,55 €) a za apríl 2004 vo výške 104.124,- Sk (3.456,28 €). S poukazom na to, že znalkyni k vypracovaniu znaleckého posudku neboli predložené doklady o dani z pridanej hodnoty, z uvedeného dôvodu znalkyňa nevedela potvrdiť správnosť odpočítanej dane za jednotlivé zdaňovacie obdobia.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa doplnila, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z podkladov, ktoré aj uviedla v znaleckom posudku (str. 300 spisu), t.j. u príslušných právnych predpisov, tiež z bankových výpisov a zo správ od obchodných partnerov spoločnosti Z. - W., spol. s r.o.. Z týchto výpisov zistila výšku platby, dátum kedy boli realizované a variabilný symbol. Toto spárovala s kópiami predložených faktúr, pričom faktúry boli vyčíslené so sumami DPH. Následne sa znalkyňa na otázky obhajoby na hlavnom pojednávaní vyjadrovala ku konkrétnym výpočtom DPH (čl. 833 spisu), napr. že za september 2003 ku dňu splatnosti bola suma 921,94 €, od ktorej je potrebné odpočítať sumu 893,04 €, čo je výška DPH uplatnená na vstupe, tak ten rozdiel predstavuje sumu, ktorá mala byť odvedená štátu. Pri zisťovaní výšky vlastnej daňovej povinnosti je podľa znalkyne irelevantné skúmať výšku dane vybratej od odberateľov, uvedené sa zisťuje len v rámci trestného konania, výška vlastnej daňovej povinnosti v zmysle zákona o DPH je za september 2003 vo výške 267.861,- Sk po odpočítaní dane na vstupe, ktorá však nebola daňovým subjektom preukázaná, je výška daňovej povinnosti 240.957,- Sk (7.998,31 €). Pre účely trestného konania však znalkyňa daň na výstupe vyčísliť aj vo výške vybratej DPH ku dňu splatnosti DPH a za zdaňovacie obdobie september 2003 bola preukázateľne vybratá vo výške 683,84 €. Daň na vstupe, ktorú daňový subjekt uviedol ale nepreukázal vo výške 893,04 €, je vyššia ako vybratá daň na výstupe. Avšak ani tu znalkyňa neskúmala, či bola DPH dodávateľom do dátumu splatnosti DPH zaplatená. Mohol si takto daňový subjekt aj v roku 2003 uplatniť DPH na vstupe, ktorá nebola zaplatená. Dodala, že daňová povinnosť vzniká podaním daňového priznania. Platiteľovi dane vzniká povinnosť zaplatiť daň uskutočnením zdaniteľného obchodu alebo prijatím platby, t.j. dňom, ktorý nastal skôr. Podľa znalkyne je relevantné na vznik daňovej povinnosti, či dodávateľ, ktorý dodal tovar, vystavil faktúru. Aj keď znalkyňa nemala pri vypracovaní znaleckého posudku k dispozícii doklady preukazujúce uskutočniteľné zdaniteľné obchody, na druhej strane skutočnosť o výške svojej daňovej povinnosti daňový subjekt uvádza v daňovom priznaní. Je podľa znalkyne možné, že faktúry mohli byť vystavené, ale tovar dodaný nebol, napriek tomu znalkyňa zotrvala na konštatovaní, že daňový subjekt sa takto nezbavuje svojej daňovej povinnosti. Pre výšku daňovej povinnosti, ktorú má daňový subjekt zaplatiť štátu, nie je dôležité, či mu bolo odberateľmi zaplatené. Na záver uviedla, že len v rámci trestného konania je skúmané, či daň sa má zaplatiť alebo odvieť a poukázala na zákon o DPH, ktorý podľa nej vo svojich ustanoveniach nerozlišuje pojmy zaplatenie či odvedenie DPH.

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu dopyčul znalkyňu Ing. S. W., ktorá doplnila, že z dôvodu, že v danom prípade boli k dispozícii pre vypracovanie znaleckého posudku (či zadania otázok, ktoré vopred zadávateľ so znalcom konzultuje s poukazom na dispozíciu podkladov) len korešpondencia od obchodných partnerov a bankové výpisy, z tohto dôvodu absentovala pri zadaní otázok pre vypracovanie znaleckého posudku otázka týkajúca sa

finančnej situácie spoločnosti v sledovanom období. Z predložených dokladov nie je možné zhodnotiť finančno-ekonomickú analýzu predmetnej spoločnosti. Je možné len vyčíslieť aktuálny stav finančných prostriedkov na bankových účtoch spoločnosti, avšak znalkyňa uprela pozornosť i na to, že nie je možné vyhodnotiť zdroje príjmov, následne ich použitie na bankových účtoch bez potrebných účtovných dokladov. Na záver dodala, že pri vypracovaní znaleckého posudku a dodatku k nemu, mala k dispozícii informácie o platbách uhradených obchodnými partnermi spoločnosti Z. - W., s.r.o. a z týchto podkladov vyčíslila výšku vybratej a zaplatenej DPH obchodnými partnermi uvedenej spoločnosti. Obhajoba ani na hlavnom pojednávaní prítomný obžalovaný 2/ J. Y. otázky na znalkyňu nemali.

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s ďalšími listinnými dôkazmi a to trestnými oznámeniami DÚ Nové Zámky (čl. 3-38), fotokópiou časti spisu vedeného OO PZ Zvolen, ČVS: ORP-2334/1-OSV-ZV-04 (čl. 67-75), oznámeniami DÚ Nové Zámky s prílohami (čl. 76-120), prihláškou k registrácii daňovníka, protokolom o vydaní osvedčenia o pridelení DIČ (čl. 121-134), výkazom daňových nedoplatkov (čl. 135-144), výpisom z Obchodného registra (čl. 147-225, 700-701), zápisnicou o konfrontácii medzi svedkami T. K. a W. T. (čl. 231-232), oznámením o zmene čísla účtu (čl. 697), správami ohľadom osôb obžalovaných a to správou o priestupkoch (čl. 709-713), odpisom z registra trestov (čl. 715, 714), správami o povesti (čl. 630, 631) a s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spisovom materiáli.

Podľa § 148a ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, trestného činu neodvedenia dane a poistného sa dopustí ten, kto v rozsahu nie malom zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na dôchodkové zabezpečenie, nemocenské poistné, zdravotné poistenie alebo príspevok na poistenie v nezamestnanosti, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona, alebo kto neoprávnene v rozsahu nie malom uplatní nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Za to sa potrestá odňatím slobody na jeden rok až päť rokov, alebo zákazom činnosti, alebo peňažným trestom. Podľa odseku 2 písm. a) citovaného zákonného ustanovenia, odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo väčšom rozsahu.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy každý jednotlivito a následne ich posúdil vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom sa riadil zásadami hodnotenia dôkazov. Riadil sa aj pokynmi a vysloveným názorom krajského súdu obsiahnutých v zrušujúcom rozhodnutí.

Je potrebné v danej veci uviesť, že na obžalovaných bola podaná obžaloba pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005 a to z dôvodu, že spoločným konaním vo väčšom rozsahu zadržali a neodviedli určenému príjemcovi splatnú daň, ktorú vybrali podľa zákona v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

Podľa názoru súdu, objektívna stránka žalovaného trestného činu spočíva v tom, že páchatel v súlade so zákonom zrazí, resp. vyberie od určitého subjektu daň, avšak tieto platby zadrží u seba a neodvedie ich do príslušného zákonom ustanoveného rozpočtu. Daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) predstavuje tzv. nepriamu daň, teda do štátneho rozpočtu ju odvádza platiteľ dane (DPH). Neodvedenie dane je stav, keď páchatelovi bola DPH zaplatená v cene tovarov alebo služieb, ktoré dodával svojim odberateľom (tzv. daň na výstupe), avšak túto (redukovanú o daň na vstupe) páchatel neodviedol do štátneho rozpočtu. Pri tejto forme konania sa prejavuje vlastnosť DPH ako nepriamej dane, teda určitá osoba daň v cene tovaru reálne zaplatí, ale iná osoba túto daň odvádza do štátneho rozpočtu. V reálnom živote platiteľa DPH v príslušnom zdaňovacom období prijímajú zdaniteľné plnenia, čiže nakupujú určité tovary a služby a z týchto si uplatňujú odpočet DPH (tzv. daň na vstupe). Tieto tovary a služby, z ktorých si platitelia DPH uplatňujú odpočet DPH, sú využívané na výrobu tovarov a služieb, ktoré platitelia predávajú ďalším subjektom ako svoje výrobky, resp. služby rovnako zaťažené daňou z pridanej hodnoty. Cena výrobkov platiteľa teda tiež obsahuje DPH a platiteľovi tak jeho odberatelia zaplatia cenu tovaru vrátane DPH (tzv. daň na výstupe). Je logické, že platiteľ by mal mať určitý zisk na svojich výrobkoch či službách a teda malo by platiť, že daň na výstupe by mala byť vyššia ako daň na vstupe. Rozdiel medzi nimi (daň na vstupe a výstupe) potom predstavuje samotnú daňovú povinnosť platiteľa dane. Pre prípad, že by určitému platiteľovi daň na výstupe nebola jeho odberateľmi v cene tovaru zaplatená, avšak on ju musel štátu aj tak zaplatiť, potom by mohlo ísť o trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 148b Tr. zákona, účinného do 31. 12. 2005. Rozdiel medzi

týmito dvoma situáciami je tá okolnosť, že kým pri prvom prípade (§ 148a Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005), platiteľ dane len odvádza DPH, ktorú vybral od iných subjektov v cene svojich tovarov, resp. služieb, v druhom prípade (§ 148b Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005), platiteľ DPH nevybral, teda mu nebola zaplatená fakturovaná suma vrátane DPH, a teda musí DPH zaplatiť z vlastných prostriedkov. Subjektívna stránka daného trestného činu vyžaduje úmyselné zavinenie a to aspoň vo forme nepriameho úmyslu a musí pokrývať všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Predpokladom trestnej zodpovednosti u trestného činu nezaplatenia dane a poistného podľa § 148b Tr. zákona účinného do 31.12.2005 je solventnosť páchatel'a. Táto podmienka podľa názoru súdu však neplatí u žalovaného trestného činu - neodvedenie dane a poistného podľa § 148a Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak páchatel' objektívne nemal prostriedky na zaplatenie dane v lehote jej splatnosti, nebude pre trestný čin nezaplatenia dane podľa § 148b Tr. zákona účinného do 31.12.2005 trestne zodpovedný. Uvedené však neplatí u trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a Tr. zákona účinného do 31.12.2005, preto podľa názoru súdu ani nie je potrebné znalecké dokazovanie ohľadom celkovej ekonomickej situácii v spoločnosti páchatel'a v čase splatnosti DPH v jednotlivých zdaňovacích obdobiach. Tak ako bolo vyššie uvedené, solventnosť páchatel'a by bolo potrebné preukazovať pri spáchaní trestného činu nezaplatenia dane podľa § 148b Tr. zákona účinného do 31.12.2005, pretože v tomto prípade by páchatel', t.j. daňový subjekt, musel svoju daňovú povinnosť splniť a daň zaplatiť z vlastných prostriedkov, hoci mu daň nebola zaplatená odberateľmi v tovare či službách. V prípade neodvedenia dane podľa § 148a Tr. zákona účinného do 31.12.2005 nastáva situácia, kedy platiteľ dane mal k dispozícii potrebné finančné prostriedky, lebo mu tieto boli odberateľmi zaplatené, ale tieto neodviedol do štátneho rozpočtu, čo bolo v danom prípade aj vykonaným dokazovaním, najmä znaleckým dokazovaním znalkyňou Ing. S. W., preukázané a keď boli do úvahy a pre vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaných posudzované len tie finančné operácie - obchody, ktoré aj zo záverov znaleckého posudku vyplývajú a boli znaleckým dokazovaním preukázané (len u odberateľov, u ktorých znalkyňa mala k dispozícii korešpondenciu, faktúry, bankové výpisy, z ktorých vyplýva, že daň bola spoločnosti Z. - W., s.r.o. odberateľmi uhradená) v spojitosti s výpoveďami svedkov a to vypočutých konateľov spoločností odberateľov, ktorí všetci vypovedali, že všetky faktúry boli spoločnosti Z. - W., s.r.o. nimi uhradené, neevidujú žiadne nezaplatené faktúry tejto spoločnosti. Obhajoba obžalovaného 2/ preto v tomto smere, t.j. zamerať ju na zisťovanie a dokazovanie finančnej, ekonomickej situácii spoločnosti Z. - W., s.r.o. v rozhodnom čase, súd považoval za účelovú s cieľom zmiatť orgány činné v trestnom konaní a súd a odviešť pozornosť v iný stav ohľadom dokazovania pri trestnom čine nezaplatenia dane a poistného podľa § 148b Tr. zákona účinného do 31.12.2005 tak, ako to po celé trestné stíhanie obžalovaní činili.

Preto obhajoba obžalovaného 2/ v rámci odvolacieho konania a následne pokyn odvolacieho súdu zaoberať sa touto otázkou (solventnosťou spoločnosti páchatel'ov v sledovanom období), je podľa názoru súdu irelevantnou pri trestnom čine, za ktorý boli obžalovaní uznaní za vinných. Nič preto na tomto závere súdu nemení ani doplňujúca výpoveď znalkyne na hlavnom pojednávaní po zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu, keď znalkyňa vypovedala, že pri vypracovávaní znaleckého posudku nepoznala celkovú finančnú situáciu predmetnej spoločnosti za sledované obdobie, pričom opakovane uviedla, z ktorých pokladov vychádzala. Takto z nich (korešpondencia s odberateľmi, faktúry, bankové výpisy) vyčíslila výšku vybratej a zaplatenej DPH obchodnými partnermi spoločnosti Z. - W., s.r.o., ktoré ale z neznámych príčin spoločnosť nepoužila na odvedenie dane ale na nejaký iný účel, ktorý pre vyvodenie trestnej zodpovednosti, tak ako to je už vyššie uvedené nie je podstatný. Súd poukazuje i na rozsudok NS SR sp. zn. 6Tdo 62/2011 zo dňa 16. 08. 2012 pojednávajúceho posúdenie neuhradenia DPH a to ako o trestnom čine neodvedenia dane a poistného.

Obžalovaný 1/ W. Y. sa obhajoval tým, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu nespáchal. Vina mu vykonaným dokazovaním preukázaná nebola, pričom jediným dôkazom, o ktorý sa obžaloba opiera je výpis z obchodného registra predmetnej spoločnosti preukazujúci, že v čase spáchania skutkov bol konateľom spoločnosti. Z výpovedí svedkov i obžalovaných však bolo podľa obžalovaného 1/ a jeho obhajoby preukázané, že funkcia obžalovaného 1/ W. Y. ako konateľa bola jedine formálna. Poukázal na to, že akékoľvek právomoci v spoločnosti boli presunuté na obžalovaného 2/ J. Y., finančného riaditeľa spoločnosti a to na základe generálnej plnej moci. Dodal, že pozíciu obžalovaného 1/ v spoločnosti ako výkonnej osoby nepotvrdil žiadny svedok, naopak títo vypovedali, že výkonným riaditeľom, teda osobou vykonávajúcou funkciu konateľa spoločnosti bol obžalovaný 2/ J. Y.. Túto skutočnosť potvrdil aj obžalovaný 2/ s tým, že funkcia konateľa obžalovaného 1/ bola len formálna, túto nikdy nevykonával. Poukázal na to, že mu dokazovaním nebol preukázaný úmysel spáchať daný trestný čin

(absentuje u neho subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu), preto nemohol naplniť skutkovú podstatu žalovaného trestného činu a navrhol oslobodenie jeho osoby spod obžaloby. Alternatívne, pokiaľ by súd k takémuto záveru nedospel, požadoval rozhodnutie podľa § 281 ods. 1 Tr. zákona a trestné stíhanie voči nemu zastaviť z dôvodu premlčania trestného stíhania.

Obžalovaný 2/ J. Y. rovnako navrhoval rozhodnutie v zmysle § 281 ods. 1 Tr. poriadku, t.j. zastavenie trestného stíhania z dôvodu jeho premlčania. Poukazoval na nesprávnosť právnej kvalifikácie žalovaného skutku. Domáhal sa jeho kvalifikácie nie podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona č. 140/1961 Zb., ale podľa § 148b ods. 1, ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., t.j. trestný čin nezaplatenia dane a poistného. Uviedol, že sa nestotožňuje s názorom uvedeným v komentári k Trestnému zákonu (poznámka 2 pod čiarou) s uvedením príkladu, že klasickým príkladom trestného činu neodvedenia dane je vzťah zamestnanca a zamestnávateľa v tom, že príjem zamestnanca síce podlieha dani z príjmov, avšak samotný zamestnanec túto daň neodvádza, ale túto činnosť za neho vykonáva zamestnávateľ (zamestnávateľ je povinný vybrať preddavok na daň zo zdaniteľnej mzdy zamestnanca a tento preddavok odvieť správcovi dane, § 35 a nasl. zákona č. 595/2003 Z. z.). Poukázal na to, že pri porovnaní vyššie citovaných znení zákona o DPH a zákona o dani z príjmov je zrejmé, že v prípade zákona o dani z príjmov ide o vlastnú daňovú povinnosť platiteľa dane a v prípade zákona o dani z príjmov ide o daňovú povinnosť zamestnanca ako daňovníka, za ktorého túto povinnosť plní zamestnávateľ tým, že daň vrazí, resp. vyberie a odvedie správcovi dane. Z tohto pohľadu uviedol potrebu pri kvalifikácii trestných činov

(nezaplatenia dane a poistného, neodvedenia dane a poistného) vychádzať z hmotnoprávných predpisov špecifikujúcich konkrétne povinnosti, ktorých nesplnenie je posúdené ako trestný čin v zmysle Trestného zákona. Ak teda zákon o DPH hovorí, že ide o vlastnú daňovú povinnosť platiteľa DPH, ktorý má povinnosť štátu DPH zaplatiť, je nutné vychádzať z dikcie tohto hmotnoprávneho predpisu a v prípade nesplnenia si tejto povinnosti je nutné skutok kvalifikovať ako trestný čin nezaplatenia dane. Obžalovaný sa obhajoval i tým, že z bankových účtov spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. vyplýva, že v čase splatnosti daňových povinností za relevantné zdaňovacie obdobia, na účtoch spoločnosti neboli zaplatené faktúry od odberateľov. Nebolo preto možné zadržať a neodviesť splatnú daň, keďže k plneniu v predmetnom zdaňovacom období od odberateľov nedošlo. Za daného stavu požadoval oslobodenie spod obžaloby (in dubio pro reo), resp. zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, lebo skutok kladený mu za vinu nespáchal. Zároveň vzniesol námietku premlčania trestného stíhania, pretože trestnosť činu nezaplatenia dane podľa § 148b ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorá kvalifikácie je podľa neho jedine správna, v zmysle § 67 ods. 1 písm. d) zákona, zanikla uplynutím päťročnej premlčacej doby a tak zastaviť trestné stíhanie postupom podľa § 215 písm. h) Tr. poriadku. Na záver sa obhajoval i tým, že v danom prípade nie je možné škody spôsobené jednotlivými skutkami sčítať, pretože sa nejedná o pokračovací trestný čin, je potrebné ich posudzovať ako štyri samostatné skutky. Z tohto pohľadu nedošlo k naplneniu skutkových znakov trestného činu podľa § 148b ods. 1 Tr. zákona, nedošlo k nezaplateniu dane a poistného vo väčšom rozsahu.

Vykonaným dokazovaním výsluchmi obžalovaných, svedkov, najmä závermi znaleckého dokazovania a listinných dôkazov obsiahnutých v spise, mal súd za preukázané, že obžalovaný 1/ ako štatutár spoločnosti Z. - W., spol. s r.o. a obžalovaný 2/ ako výkonný a finančný riaditeľ danej spoločnosti, konajúci za spoločnosť na základe generálnej plnej moci podľa výpovedí oboch obžalovaných a v konaní nepredloženej, podali daňové priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2003, november, december 2003 a apríl 2004, v ktorých uviedli vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti za september 2003 vo výške 240.957,- Sk (7.998,31 €), za november 2003 vo výške 264.580,- Sk (8.782,48 €), za december 2003 vo výške 169.147,- Sk (5.614,65 €) a za apríl 2004 vo výške 181.530,- Sk (6.025,69 €), pričom za uvedené zdaňovacie obdobie na DPH vybrali sumu (za september 2003 vo výške 179.386,80 Sk (5.954,55 €), za november 2003 vo výške 127.441,- Sk (4.230,27 €), za december 2003 vo výške 205.519,- Sk (6.821,98 €) a za apríl 2004 vo výške 128.086,70 Sk (4.251,69 €), ktorú ale neodviedli. Obžaloba nekládla obžalovaným za vinu neodvedenie celej sumy DPH, podľa vypočítanej daňovej povinnosti

(daňového priznania k DPH), ale konkrétne uviedla, ktorí odberatelia predmetnej spoločnosti Z. - W., spol. s r.o., na základe vystavených faktúr v rozhodnom období zaplatili a teda obžalovaným plnili i DPH. Súd prostredníctvom znaleckého dokazovania i výsluchom svedkov (štatutárov spoločností G. G. M..L..T., X. M..L..T., W. M..L..T., X. a.s. D. F..M., N. s.r.o. - odberateľov spoločnosti Z. - W., spol. s r.o.) vykonal dokazovanie zamerané na túto skutočnosť, či obžalovaní, prijali úhradu za faktúry, teda aj včítane DPH a či tieto následne odviedli určenému príjemcovi, t.j. daňovému úradu.

Vykonaným dokazovaním vyššie uvedenými dôkazmi (najmä výpovedí svedkov-štatutárov odberateľských spoločností, listinnými dôkazmi - faktúry, bankové účty obsiahnuté v spisovom materiály, znaleckým posudkom) mal súd za preukázané, že obžalovaní týmto subjektom vystavili faktúry okrem iných aj v mesiacoch september 2003, november a december 2003 a apríl 2004, včítane DPH, pričom za tieto faktúry im bolo zaplatené, rovnako včítane DPH a to na účty spoločnosti (XXXXXXXXXXXX/XXXX F. XXXXXXXXXXXX/XXXX). Je potrebné tiež uviesť, že u spoločnosti N. s.r.o. bolo vychádzané zo zoznamu prijatých faktúr, u spoločnosti W. s.r.o. z účtovného denníka, pričom výpisy z uvedených účtov spoločnosti Z. - W., spol. s r.o., neboli do konania obžalovanými predložené. Znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala u spoločnosti Z. X. spol. s r.o. z jej bankových výpisov (pri popise platby Z. W., spol. s r.o. Takto bolo postupované ohľadom druhého účtu aj u spoločnosti X. M..L..o., keď aj v jej prípade znalkyňa vychádzala z jej bankového výpisu.

Obžalovaní teda dostali do svojej dispozície finančné prostriedky predstavujúce DPH, pričom tieto v zmysle zákona mali odvieť príslušnému daňovému úradu. Obžalovaní, hoci uvedené prostriedky preukázateľne prijali, takto nekonali a neurobili tak ani dodatočne. Je potrebné vychádzať z pojmu peňazí (finančných prostriedkov), ako veci určenej druhovo. Daňový subjekt (platca DPH) nemusí vybrať určité finančné prostriedky titulom DPH a totožné prostriedky u seba „držať“ a následne ich odvieť. Skutočnosť, že platiteľ dane z pridanej hodnoty za ňu majetkovo zodpovedá, znamená, že v čase, kedy finančné prostriedky reálne vybral, teda prijal platbu vrátane DPH, tieto samozrejme môže použiť, nakladať s nimi, avšak v čase splatnosti DPH (v závislosti od toho, či je platcom DPH mesačným alebo kvartálnym), je povinný zo zákona presne určenú sumu (podľa daňového priznania k DPH) štátu ju odvieť. Na takéto konanie postačuje úmysel nepriamy, t.j., že páchatel vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom a pre ten prípad bol s tým uzročený. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaní vedeli, že takúto povinnosť vo výške podaného daňového priznania k DPH majú a napriek tomu finančné prostriedky vybrať, prijaté titulom DPH u seba zadržali a tieto ďalej neodviedli, v úmysle seba alebo inému zadovážiť neoprávnený prospech.

Tu súd ďalej poukazuje i na to, že následne došlo k prevodu obchodného podielu na inú osobu a aj keď sa v príslušných listinách potrebných na takýto prevod obchodného podielu uvádza, že sa tak udialo za odplatu, svedok T. K. vypovedal, že sa tak udialo bezodplatne, čo len dokrešuje špekulatívne konanie obžalovaných s ich cieľom zbaviť sa svojich záväzkov vrátane záväzku odvieť vybrať DPH príslušnému daňovému úradu.

Pokiaľ aj obžalovaný 1/ sa obhajoval tým, že v celej záležitosti figuroval len formálne, že sa o spoločnosť ako takú nezaujímal, tu súd poukazuje na skutočnosť, že práve on nadobudol prevodom obchodného podielu predmetnú spoločnosť i napriek tvrdeniu obžalovaného 2/, že práve obžalovaný 2/ mal skúsenosti s podnikaním, nevedel však vysvetliť, aký bol dôvod nadobudnutia spoločnosti práve obžalovaným 1/, ktorý takéto skúsenosti nemal, príslušné zmluvy sú tiež parafované práve obžalovaným 1/, aj pracovné zmluvy a tu opäť súd poukazuje na trestné konanie (konanie dohody o vine a treste) vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T 20/2008, v ktorom rozsudkom bol práve obžalovaný 1/ ako konateľ spoločnosti Z. W., spol. s r.o., uznaný za vinného z trestného činu nezaplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 Tr. zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody, keď obžalovaný 1/ rovnako nevedel na hlavnom pojednávaní vysvetliť, prečo v tom konaní sa neobhajoval totožným spôsobom, ako v danom trestnom konaní, t.j., že žiadne kroky za predmetnú spoločnosť nerobil, že bol konateľom len formálne a pod., že všetko v spoločnosti viedol práve obžalovaný 2/. Obžalovaný 1/ figuruje aj na podaných daňových priznaniach na DPH uvedených vo výroku tohto rozsudku za obdobia tam uvedené. Aj keď obžalovaný 2/ vypovedal, že podpisy na nich patria jemu, že tak konal na základe generálnej plnej moci, súd dáva do pozornosti výpoveď svedkyne R.. W. (za Daňový úrad Nové Zámky), z ktorej vyplynulo, že im nebolo známe, že by daňové priznania bola podávala iná osoba než konateľ spoločnosti, nebolo im doručené žiadne splnomocnenie na zastupovanie predmetnej spoločnosti. Súd mal vykonaným dokazovaním za to, že každý z obžalovaných sa podieľal na súdnej trestnej činnosti (obžalovaný 1/ ako konateľ spoločnosti majúci vedomosť o stave spoločnosti vrátane neodvedenia splatnej dane s poukazom na už jeho odsúdenie v rámci konania dohody o vine a treste práve v spojitosti s predmetnou spoločnosťou, tiež uzatvárania pracovných zmlúv, i tých o prevode obchodného podielu z neho na inú osobu a obžalovaný 2/ ako finančný a výkonný riaditeľ spoločnosti, ktorý činil všetky úkony spojené so spoločnosťou vrátane podania daňových priznaní, neodvedenia splatnej dane a podobne). Podľa názoru súdu uvedenému konaniu obžalovaných predbiehala ich vzájomná dohoda. V neposlednom rade súd poukazuje aj na to, že pri prevode obchodného podielu spoločnosti na obžalovaného 1/ W. Y., podľa výpovede svedka Ing. T. Z., tiež prítomného pri podpisovaní zmlúv o prevode obchodného podielu predmetnej spoločnosti na obžalovaného 1/, lebo aj svedok mal určitý obchodný podiel v danej spoločnosti a

rovnako ho prevádzal na obžalovaného 1/, obžalovaný 1/ bol pri uvedenom osobne prítomný a pred notárom podpisoval potrebné dokumenty, pričom pred notárom obžalovaný 1/ aj kompletne účtovníctvo predmetnej spoločnosti prevzal. Podľa názoru súdu, v prípade, že by pri preukázaní trestnej zodpovednosti za daný trestný čin bolo potrebné poznať celkovú finančnú a ekonomickú situáciu spoločnosti, páchatel'ov by to viedlo k tomu, že by jednoducho zničili/odstránili účtovníctvo spoločnosti a neboli by za takýto trestný čin (neodvedenie dane a poistného podľa § 148a Tr. zákona) trestne zodpovední. Takýto prístup podľa názoru súdu ne neprípustný.

S poukazom na vyššie uvedené mal súd za to, že obžalovaní svojim konaním naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a Tr. zákona a vzhľadom na rozsah škody, konali vo väčšom rozsahu, teda naplnili kvalifikačný pojem podľa druhého odseku § 148a Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd kvalifikoval konanie obžalovaných ako trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa 148a ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 formou spolupáchatel'stva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Obžalovaní konali minimálne v tzv. nepriamom úmysle, pretože podľa názoru súdu vedeli, že svojím konaním môžu porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom a pre ten prípad boli s tým uzrozmeneí. Tu súd poukazuje na to, že sám obžalovaný 2/ vypovedal, že mal skúsenosti s podnikaním, t.j. aj s daňovými povinnosťami.

Pokiaľ ďalej obhajoba obžalovaných namietala neexistenciu pokračovacieho trestného činu v tomto prípade, súd sa s uvedeným názorom obhajoby nestotožnil, naopak osvojil si rovnaký názor, aký v záverečnej reči predniesla obžaloba a v danom prípade je potrebné jednotlivé dielčie útoky konania obžalovaných posúdiť ako jeden pokračovací trestný čin, pretože tieto spája objektívna súvislosť v čase, v spôsobe ich spáchania i predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jej jednotiaci zámer spáchať uvedený trestný čin. V danom prípade súd nevzhladol prerušenie takéhoto pokračovania v konaní, obžalovaným nebolo vznesené obvinenie medzi jednotlivými dielčimi útokmi, rovnako neuplynula medzi nimi dlhšia doba. Bolo preto správne sčítanie jednotlivých škôd - vybratej a neodvedenej dane za celé žalované obdobie - do jednej sumy tak, ako to v obžalobe navrhla prokurátorka.

Obžalovaný 1/ W. Y. žije v spoločnej domácnosti s dvomi maloletými deťmi, pracuje v lesníctve a zarába v priemere 600,- € mesačne. V minulosti bol priestupkovo postihnutý a to 3-krát pre priestupky na úseku dopravy. Súdom potrestaný bol 2-krát, avšak hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený k súhrnnému trestu rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T 50/2008 pre trestný čin podľa § 214 ods. 2 Tr. zákona, právoplatným dňa 29. 04. 2008, ktoré odsúdenie v celosti je už zahladené.

Obžalovaný 2/ J. Y. je ženatý, žije v spoločnej domácnosti s manželkou a dvomi maloletými deťmi. Je konateľ a jeho mesačný príjem predstavuje sumu okolo 500,- €. Rovnako bol v minulosti a to 5-krát priestupkovo postihnutý pre rôznorodé priestupky, prevažne však na úseku dopravy a parkovania. Bol 3-krát súdom potrestaný. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0T 26/2013, právoplatného 14. 04. 2013, pre prečin podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest peňažný, ktorý zaplatil 29. 04. 2013 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 rokov, ktorý trest bol vykonaný dňom 13.04.2016, čím došlo k zahladeniu tohto odsúdenia.

Nebezpečnosť konania obžalovaných pre spoločnosť spočíva v tom, že svojím konaním narušili záujem chránený Trestným zákonom a to záujem štátu na riadnom odvádzaní dane.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd postupoval v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1, § 31 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Okrem stupňa spoločenskej nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, súd ďalej hodnotil následok, ktorý nastal, aj osoby obžalovaných a možnosti ich nápravy.

Obžalovanému 1/ W. Y. súd ukladal ako druh trestu trest odňatia slobody a to ako trest samostatný. Tento mu uložil vo výmere 2 rokov, t.j. na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (trestná sadzba v rozpätí od 2 rokov do 8 rokov), keď prihliadal na osobu obžalovaného 1/, jeho osobné pomery, najmä však aj na časový faktor, ktorý uplynul od spáchania daného trestného činu. Je tomu už viac ako 12 rokov. Jeho výkon podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 3 rokov. Takto

uložený trest s poukazom na výšku neodvedenej dane a skutočnosť, že sa jedná o viaceré dielčie útoky pokračovacieho trestného činu, súd považoval za zákonný, spravodlivý a primeraný.

Obžalovanému 2/ J. Y. rovnako ukladal ako druh trestu trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s určením skúšobnej doby v trvaní 3, t. j. na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak ako je to vyššie uvedené, keď aj u obžalovaného 2/ súd prihliadal na osobu obžalovaného 2/, jeho osobné pomery. Aj pri ukladaní trestu obžalovanému 2/ súd zohľadnil časový faktor a rovnako takto uložený trest súd považoval za zákonný, spravodlivý a primeraný najmä s poukazom na výšku neodvedenej dane a skutočnosť, že sa jedná o viaceré dielčie útoky pokračovacieho trestného činu.

S poukazom na vyššie zdôvodnené rozhodnutie potom súd považoval návrh obhajoby na zastavenie trestného stíhania z dôvodu, že skutok, ktorý je kladený obžalovanému 2/ za vinu, nespáchal, resp. na zastavenie trestného stíhania u oboch obžalovaných z dôvodu jeho premlčania, pretože súd nezmenil právnu kvalifikáciu žalovaného trestného činu a trestnosť činu tak nezanikla uplynutím nimi uvádzanej premlčacej lehoty (5-ročnej pri trestnom čine podľa § 148b Tr. zákona, ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 písm. d) Tr. zákona účinného do 31. 12. 2005). Treba zároveň poukázať na to, že trestné konanie bolo opakovane prerušené, ktorá doba sa do počítania premlčacej doby nezapočítava (čl. 227 - prerušené konanie práve z dôvodu nezabezpečenia účtovných dokladov potrebných k zisteniu a posúdeniu stavu danej veci, či došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu, nepodarilo sa zistiť, kde sa nachádza účtovníctvo spoločnosti L., M..L..T., predtým Z. - W., M.. M. L..T..), (čl. 233 - prerušené konanie z dôvodu nezistenia skutočností ohľadom vybratej DPH za zdaňovacie obdobia, ktoré sú predmetom vyšetrovania, neboli doručené listinné podklady - účtovníctvo spoločnosti L., M..L..T., predtým Z. - W., spol. s r.o.). T.j. k prerušeniu konania došlo práve konaním/nekonaním obžalovaných, ktorí i napriek tomu, že boli konateľom resp. riaditeľom spoločnosti, do rozhodnutia súdu nevedeli uviesť, kde sa účtovníctvo predmetnej spoločnosti nachádza.

Pokiaľ sa týka škody - daňového dlhu, súd poukazuje na existujúcu a ustálenú judikatúru (in concreto, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 62/2011 zo dňa 16. 08. 2012), ktorou bolo okrem iného ustálené a vyslovené i to, že „povinnosť uhradiť dlžnú DPH spoločnosti S, nie je možné v žiadnom prípade takýmto spôsobom zosobniť obvinenému, ako jej bývalému štatutárnemu orgánu. Aj keď s poukazom na ustanovenie § 128 ods. 8 Tr. zákona možno voči obvinenému vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť za spáchanie niektorého z v tejto súvislosti do úvahy prichádzajúcich daňových trestných činov, neznamená to, že aj zákonná povinnosť spoločnosti uhradiť priznanú DPH sa tým automaticky stáva povinnosťou obvineného (platiteľom dane je právnická osoba). V tomto smere je nevyhnuté dodať zároveň i to, že neuhradenú daňovú povinnosť si pri trestných činoch daňových v zmysle existujúcej judikatúry nemôže štát zastúpený príslušným daňovým úradom uplatňovať ani v adhéznom konaní ako škodu, nakoľko nárok štátu na uhradenie dane nie je nárokom na náhradu škody spôsobenej trestným činom, keďže tento nevzniká ako následok konania páchatela, ale ide o nárok štátu vyplývajúci priamo zo zákona. Na vymoženie daňového nedoplatku má štát voči povinnému iné zákonom stanovené možnosti.“ S poukazom na uvedené preto súd o škode nerozhodoval.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.